

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Z OBSAHU:

Jaké bylo moje uplynulé pololetí
Studentská firma „BUBBLES“
Exkurze do SZŠ Jaselská
Workshop pro prváky
Rozhovor s paní ředitelkou
Projekt „Poezie noci“
Za adoptovaným vačnatcem
Otázky pro Nikolu Furchovou
... a mnoho dalšího

Školní rok
2021 / 2022
2. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS

MAZEC

JAKÉ BYLO MOJE UPLYNULÉ POLOLETÍ

Když jsem šla první den do této školy, byla jsem plná očekávání. Odvezli mě rodiče, protože jsem pořádně netušila, kam mám jít, a vzali jsme s sebou kamarádku, která již na této škole je. Je o rok starší, a tak už věděla, co a jak. Jakmile jsem došla do školy a poté do třídy a viděla jsem všechny ty nové spolužáky, tak ze mě opadl všechn ten stres, který jsem měla již delší dobu před tímto dnem. Všichni byli hodní a sympatičtí, a tak už jsem se ničeho nebála. Další dny poté, co jsme se seznámili, jsme měli nějaké akce, jako např. Den mimořádných událostí atd. Po několika dnech jsme se začali pomalu učit a mezitím jsme i poznávali nové učitele, které jsme do té doby viděli snad jen na chodbách. Museli jsme si zvyknout

také na nové předměty, které jsme na základních školách dosud nepoznali. Zjistili jsme, že se musíme více učit, než jak tomu bylo doposud, a celkově se na školu více zaměřit.

Co můžu ale za sebe přiznat, je to, že začátek byl pro mě náročný, jelikož mi trvalo déle si na režim jak ve škole, tak i doma zvyknout. Chodím na doučování z matematiky, což mi pomáhá, a když dojdu domů ze školy, tak se musím připravovat na některé hodiny.

Co bych chtěla ovšem v druhém pololetí zlepšit? Tuhle odpověď znám od chvíle, co jsem dostala vysvědčení. Určitě bych se chtěla zlepšit v některých předmětech. Doufám, že se mi to podaří.

Jana Ovesná, MM1

VÁNOČNÍ DEN VE ŠKOLE

Náš vánoční den začal 22. prosince minulého roku v 8:00 na školním dvoře. Bohužel nebyl sníh, ale zato jsme měli velkého nafukovacího sněhuláka, který pomohl atmosféře. Každý ročník měl zpívat svou koledu: u naší třídy šlo o Adeste fideles, písničku, kterou zpíváme už od prvního ročníku. Zpívaly se české klasiky Půlnoční, Vánoce na míru, Veselé vánoční hody, Andělská, Pásli ovce valaši při betlémském salaši, Ví Kdovíci, ale i anglické jako Last Christmas nebo německé Wo klein Vogel ist dein Nest s paní učitelkou Tomšejovou. Pan učitel Zachodil nás vedl pomocí své mandolíny. Měli jsme

i reproduktor, který nám hodně pomohl.

Po společném zpívání se každá třída vydala do školy, kde jsme oslavovali už jen s našimi třídními a spolužáky. Naše třída si pustila různé koledy a udělali jsme si kávu nebo čaj. Někteří si rozdali dárky a nám všem dala paní učitelka Vojtová krásný dárek v podobě vánočního hrníčku a čaje. Celá třída si povídala o tom, jak budeme slavit Vánoce a naše zasloužené prázdniny nebo co si přejeme pod stromeček. Bylo to krásné zpříjemnění dne a zakončení roku 2021.

Aneta Hladká, PS3

Foto: V. Schejbal (MM2)

STUDENTSKÁ FIRMA „BUBBLES“

Ve třetím ročníku mého oboru je tradicí založení studentské firmy. Tento předmět nám dá spoustu zkušeností do budoucna a hlavně si vyzkoušíme, co vše podnikání obnáší. Díky firmě JA Czech máme tuto skvělou příležitost a nakonec i výsledek. Firmu jsme založili v září roku 2021. Nejdůležitější bylo rozdělit si funkce na základě životopisů. Jednotlivé posty jsou generální ředitel, ekonomické, personální, marketingové a výrobní oddělení. Ucházela jsem se o pozici ředitelky, kterou jsem získala. Dále bylo potřeba určit, co budeme vyrábět. Na základě našich nápadů se sestavil dotazník, z nějž studenti později vybrali mýdla. Protože jsme již věděli, co budeme vyrábět, vybral se pro firmu název Bubbles. Vytvořili jsme také slogan: „Clean hands, dirty

thoughts.“ Nastalo vybírání materiálu a objednávání; vybírali jsme z ekologických mýdlových hmot.

Skutečná produkce začala v listopadu, abychom stihli prodávat před Vánoci. Nehledě na naše oddělení jsme všichni vyráběli. Vytvořili jsme logo, vařili mýdla, nadepisovali štítky nebo balili hotové výrobky. Učitelé byli ohleduplní a dovolili nám ve svých hodinách dělat mýdla. Firmě se dařilo, naše produkty byly kvalitní a za dostupnou cenu. Naše výrobky byly nabízeny nejprve učitelům a pak studentům. Sklidily velký úspěch a my byli brzo v zisku.

Prodej pokračoval ještě po prázdninách, ale už se nevyrábělo. Nakonec jako ředitelka zpracuji výroční zprávu, která se zašle do společnosti JA Czech. Byla to skvělá zkušenost, která nám do života dala hodně.

Kateřina Macháčová, MM3

EXKURZE V SZŠ JASELSKÁ

V úterý 2. března jsme jeli společně s mou třídou PS3 a s naší třídní paní učitelkou do Brna na exkurzi. Ta proběhla v budově Střední zdravotnické školy Jaselská.

Ráno jsme měli sraz na břeclovském nádraží, odkud nám jel vlak do Brna v 7:42. Ke škole jsme měli dorazit v 9:00 hodin. Když jsme přijeli vlakem do Brna, hned jsme šli na tramvaj neboli brněnskou „šalinu“, která jezdí každých pět minut.

Škola je staršího typu a hlavně velká. Odborné paní učitelky ze SZŠ Jaselská nás po příchodu přivítaly a zavedly nás do učebny, kde se celá exkurze odehrála. Nejdříve se nám představily, řekly, co nás čeká a ukázaly nám místo, kde se máme

usadit. Třída byla nově zařízená, moderní a moc se mi líbila. Náš první úkol byl ten, že se máme rozdělit na dvě skupiny a vypsát pracovní listy, které nám rozdaly. Poté jsme šly každá skupina k jedné odborné učitelce. Na jednotlivých stanovištích nám např. ukazovaly pomůcky k cévkování ženy a všechno jsme si vyzkoušeli. Nakonec tam byla figurína, kterou bylo možno ovládat počítačem. Třeba zvýšit krevní tlak, pulzy atd. Co bylo nejvíce zajímavé, tak bylo vidět, jak dýchá, jak se jí při tom zvedá hrudník. Po exkurzi jsme se spolužačkami zůstaly v Brně a šly na nákupy.

Moc se mi akce líbila, byla zajímavá.

Tamara Kociánová, PS3

Foto: archiv školy

WORKSHOP PRO PRVÁKY

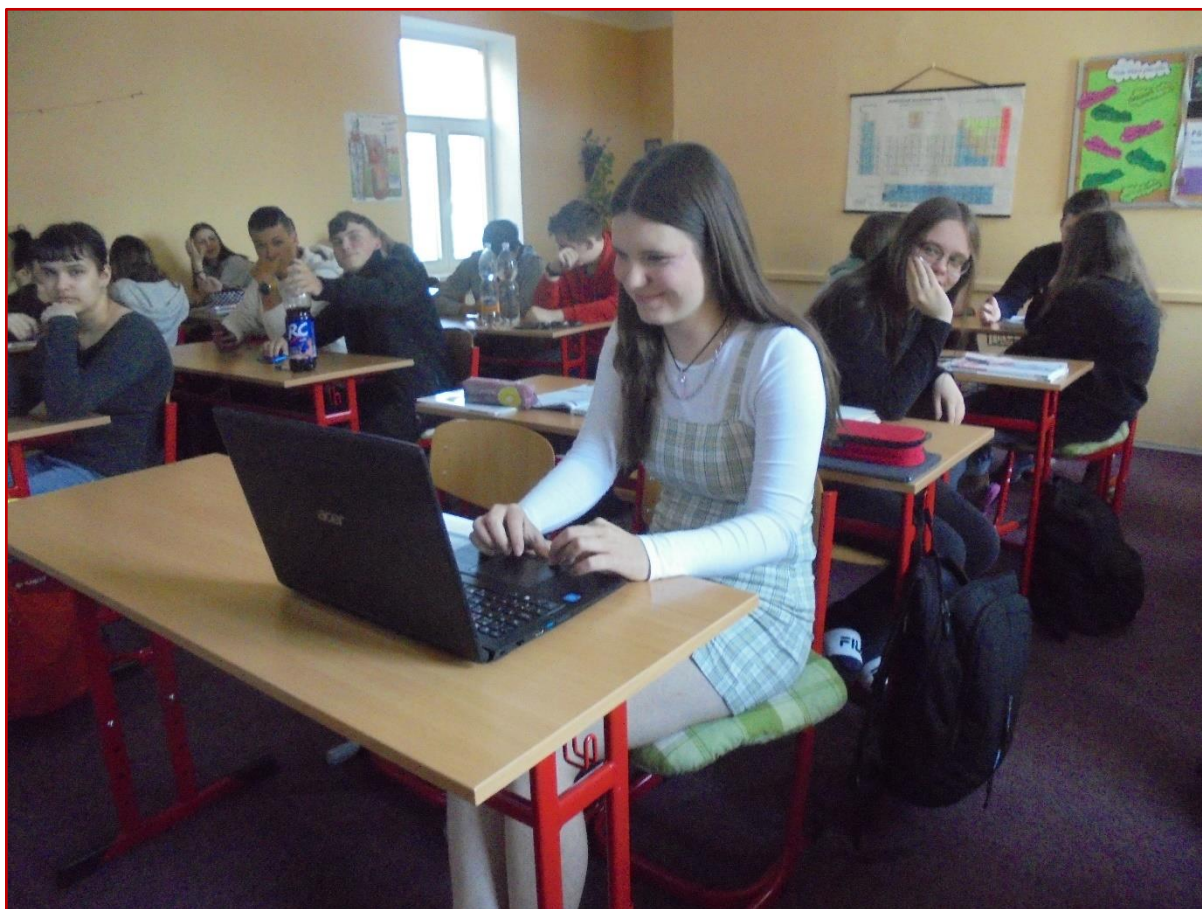
Ve dnech 23. a 24. února jsme měli se třídou online seminář na čtyři různá témata. Přišla jsem ráno do školy a bavila se jako vždycky se spolužáky. Po první hodině k nám přišla paní učitelka Kupcová. Ta všechno nachystala a čekali jsme, jak začnou prezentovat. Po zhruba pěti minutách vše začalo.

Nejprve nám řekli něco málo o firmě AT&T. Pak začalo první téma semináře: Jak sestavit zajímavý životopis. Celou dobu jsme si museli dělat trochu poznámky, protože jsme dostali za úkol vyplnit nějaký pracovní list. Po chvíli nám ale přestal fungovat projektor, takže jsme museli jít do počítačové učebny. Druhé téma bylo, jak se připravit na pracovní pohovor. U toho jsem už rovnou vyplňovala pracovní list.

Ve čtvrtek jsme měli zbylá dvě témata. Prezentační schopnosti a prevence syndromu vyhoření. Hned po první hodině jsme šli do počítačové učebny a čekali, až zase začnou mluvit. Připravili jsme si pracovní listy a zase dělali nějaké poznámky. Po malé chvilce začalo první téma semináře. Tahle prezentace se mi líbila nejvíc. Bylo tomu rozumět a přednášející věděl, o čem mluví. Druhé téma bylo taky dobré, ale na konci jsme se už nikdo nedokázali soustředit.

Celkově se mi tyhle dva dny líbily, ale spíš bych chtěla, aby za námi přednášející příště přijeli. Víím, že to teď nebylo možné, ale prezentace by byly mnohem kvalitnější.

Karolína Bartošíková, MM1

ROZHOVOR S PANÍ ŘEDITELKOU KAMENSKOU

1. Jak dlouho vykonáváte vedoucí funkci na naší škole? A je podle Vás náročné mít na starost její chod?

Na naší škole pracuji od roku 2003, od roku 2006 jsem byla jmenována zástupkyní ředitelky a v roce 2014 ředitelkou. Být ředitelkou je jistě náročné, zejména když současně dělám sama sobě i zástupkyni 😊. Na druhou stranu mám kolem sebe skvělý tým, takže to lze zvládnout.

2. Jaké školy jste vystudovala?

Pocházím se Šumperka (*Olomoucký kraj*) a tam jsem vystudovala gymnázium. Poté jsem odešla studovat na Univerzitu do Pardubic na Fakultu chemickotechnologickou, bakalářské studium bylo samá chemie (*ano, věnovala jsem chemii dobrovolně a měla jsem ji moc ráda*) a ve třetím ročníku mě chytla ekonomie, takže na magisterském studiu jsem se pak zaměřila na obor Ekonomika a management pro

chemický a potravinářský průmysl. Každá část mého studia byla úplně jiná a každá mě hrozně bavila.

3. Jak sama sebe hodnotíte v roli žákyně a studentky?

Na gymnáziu jsem byla primus třídy. Byla jsem oblíbený premiant – dávala jsem opsat domácí úkoly, pro spolužáky jsem dělala zdarma doučování. Taky jsem byla jediná, kdo ochotně chodil na všechna školní kola soutěží a olympiád. Prostě ideální spolužačka. 😊

Na vysoké jsem zažila, co je ten správný studentský život a červený diplom jsem neměla (*moje známky byly slušné, ale ne excelentní*).

4. Jaké bylo Vaše první zaměstnání?

Když opomenu prázdninové brigády formou vedoucí na dětském táboře, tak po vysoké škole jsem pracovala jako vedoucí účtárny a později jako vedoucí ekonomického oddělení. Po mateřské dovolené jsem začala učit na této škole.

5. Plánujete do budoucna nějaké změny na této škole? Pokud ano, tak jaké a proč?

Během loňského školního roku se na naší škole toho hodně změnilo – zčásti je zmodernizovaná počítačová učebna, jsou nové skříňky v šatně, je nově vybavená odborná zdravotnická učebna, máme novou střechu.

Plánů a nápadů bych pár měla, ale vše potřebuje čas a peníze – líbilo by se mi, kdyby na půdě mohl být studentský klub, relaxační místnost nebo malá posilovna, líbil by se mi „zelený koutek s altánkem“ na dvoře školy, kde by mohla probíhat i výuka nebo školní akce, také bych chtěla lépe vybavit školu počítačovou technikou.

Jednou bych ráda měla na škole školního psychologa. Ve výuce bych chtěla více hodin s odborníky z praxe, tandemové výuky a výuky odborných předmětů v anglickém jazyce. (*pokračování na str. 8*)

Rovněž bych ráda realizovala nějaké studijní pobyty našich žáků i učitelů do zahraničí. A proč? Aby se u nás všem líbilo a aby naše škola byla moderní a „student friendly“.

Byla bych také ráda, aby mi s novými nápady a náměty pomohli samotní studenti – **takže milá redakce časopisu MAZEC, co takhle se na totéž zeptat žáků naší školy?**

6. Jaký je Váš názor na distanční výuku?

Doufám, že už nikdy žádná nebude. ☺

Ano, vím, že měla něco do sebe – rozvoj počítačové gramotnosti, větší samostatnost, rozvoj time managementu, učení se podstatnému (*ne zbytečné podrobnosti*), ale bylo to opravdu hodně náročné. Moje příprava na běžnou hodinu byla 3-4x delší než při běžné výuce a také mi hrozně chyběl ten osobní kontakt s vámi a s učiteli. I když to pozdní vstávání a možnost učit z postele mělo také něco do sebe. ☺

7. Je podle Vás lepší být učitelkou, nebo ředitelkou školy? Co je podle Vás náročnější?

Řekla bych, že tady není jednoznačná odpověď a každý učitel i ředitel by vám řekl něco jiného. Já si z každé z těchto profesí snažím brát to nejlepší, takže jsem vlastně šťastný a spokojený člověk.

8. Jak jste se dostala na současnou pozici ve škole?

Upřímně, když jsem nastoupila do naší školy, chtěla jsem jen učit. Nezvažovala jsem dělat

vedoucího pracovníka, ale souhrou náhod se tak stalo.

V roce 2006 odešla bývalá zástupkyně ředitelky a já jsem byla oslovena jednatelkami školy, zda nechci dělat tuto práci. Vzala jsem to. A když v roce 2014 odešla bývalá paní ředitelka, tak se ani na její místo nevyplisovalo výběrové řízení.

9. Co děláte ráda ve svém volném čase?

Miluji sport – cvičím zumbu a jógu, chodím plavat, lyžuji, jezdím na kole... Ráda čtu. Mám ráda historické romány, válečné příběhy. Jsem filmový fanoušek – ráda chodím do kina, nebo sednu k televizi. Koukám hlavně na české filmy.

A když potřebuji opravdu „vypnout“, jdu s kamarádkou na kafe k „Buldokovi“ (*někdy přidáme dortík a 2 deci vína*).

10. Jaký hudební žánr posloucháte nejraději? Máte nějakou oblíbenou píseň?

Víte, moc hudbu neposlouchám, maximálně občas v rádiu, když jedu v autě. Mám ráda spíše pop, a když potřebuji doplnit energii, pak si pustím „Když nemůžeš, tak přidej!“ ☺

Za rozhovor děkuje: Denisa Sedláková, MM2

Foto: archiv Ing. Šárky Kamenské

Pozn. red.: U příležitosti letošního Dne učitelů převzala od vedení břevclavské radnice ocenění za obětavou a důslednou práci s dětmi a mládeží i naše paní ředitelka.

Srdečně blahopřejeme! 🌸

JAK SI PŘEDSTAVUJI SVÉ DRUHÉ POLOLETÍ?

Byla bych ráda, kdyby se moje druhé pololetí povedlo aspoň tolik jako to moje první, ne-li líp. Doufám, že budu mít dobré známky a vyhnu se hybridní výuce, která probíhala v minulosti. Covid u nás ve třídě také nebyl, takže by bylo dobré, kdybychom zůstali negativní, co se týče covid testů, ale pozitivní, co se týče nálady.

Líbí se mi, jak jsou k nám učitelé milí, vstřícní, jsou ochotní a také se mi líbí styl jejich výuky, takže doufám, že to zůstane stejné nebo

alespoň podobné jako doteď. Přála bych si, aby nenastala online výuka jako minulý rok, jelikož jsem k učení měla mnohem menší motivaci než normálně. Je pravda, že sice bylo mnohem více času, ale co se týče již zmíněné motivace, řekla bych, že byla na bodu mrazu.

Taky jsem ráda, že jsme se konečně se třídou blíže poznali, a byla bych ráda, kdyby naše vztahy zůstaly nadále tak dobré jako v prvním půlroce.

Adéla Foretová, MM2

ZA ADOPTOVANÝM VAČNATCEM

Ve středu dne 13. 4. 2022 vyrazily třídy MM1 a MM2 do hodonínské zoo na speciální prohlídku a seminář o přírodě a zvířatech, jelikož naše škola adoptovala klokana rudokrkého. Sraz byl v 8:30 v Břeclavi a jelo se tam vlakem. Když už jsme byli v Hodoníně, ještě jsme museli čekat na opozdilce a poté jsme šli do zoo.

Někdy po deváté hodině jsme dorazili do cíle. Jedna pracovnice nás zavedla do menší místnosti, ve které začal seminář. Začala se ptát, jaké známe podnebí, jak je charakterizujeme a další podobné věci. Poté každý dostal kartu s podne-

bím a měli jsme na zem na mapu světa položit, kam to patří. Dostali jsme ještě jednu kartu, ale se zvířetem a zase jsme k němu museli přiřadit světadíl. Pak jsme se rozdělili do skupinek podle toho, na které kartě u živočichů máme jaký kontinent, a měli jsme napsat na papír, jak jsou ohroženi. Ke konci jsme se podívali na pár krátkých filmů o ohrožení zvířat. Když tento program skončil, všichni jsme se vyfotili u klokana a poté jsme se mohli projít po zoo a jít domů. Měli jsme štěstí, že počasí bylo slunečné, a tento den si určitě všichni užili.

Adriana Rusmanová, MM2

Foto: D. Balga

PROJEKT „POEZIE NOCI“

(básně inspirované tvorbou S. Mallarmého)

Přišlo jaro a rozkvétá první kvítí,
sluneční záře na ně svítí.
Víla krásnější než anděl sám
sní sen na louce, jež je její chrám,
oči jak dvě hvězdy pod víčky dřímají,
spící smysly pod květy nic nevnímají.
Pod svitem Luny její vlasy třpytící
lemují tvář v klidné noci dřímající.

Gabriela Furiková, PS2

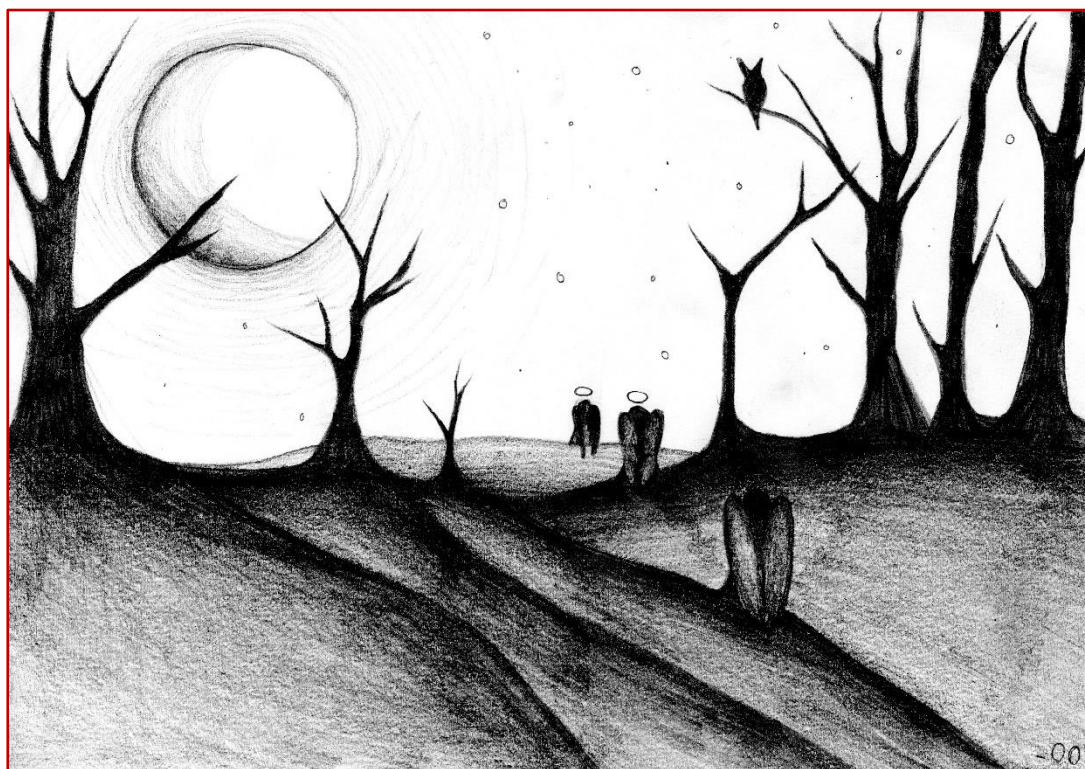
Když slunce za obzor se ztratí,
když první hvězda zvědavá objeví se,
když Luna ukáže své stříbrné líce,
tam víly svá kouzla prozradí.
Tančí jak andělé na bílé louce,
avšak mají plné ruce práce,
aby neodhalil je Lunin dotek žárlivý.

Sára Vočková, PS2

Slunce už nám zapadá,
z Luny světlo dopadá,
na černém nebi první hvězda vychází,
v překrásné hladině jezera se odráží,
ve vodě čiré a čisté jak srdce anděla,
jež každá víla v mžiku rozezná.

Jak jenom překrásná je noc,
když mne uchvátí spánku moc.

Gabriela Furiková, PS2

Ilustrace: Karolína Nováková (PS1)

KYBERŠIKANA – JAK SE S NÍ VYPOŘÁDAT

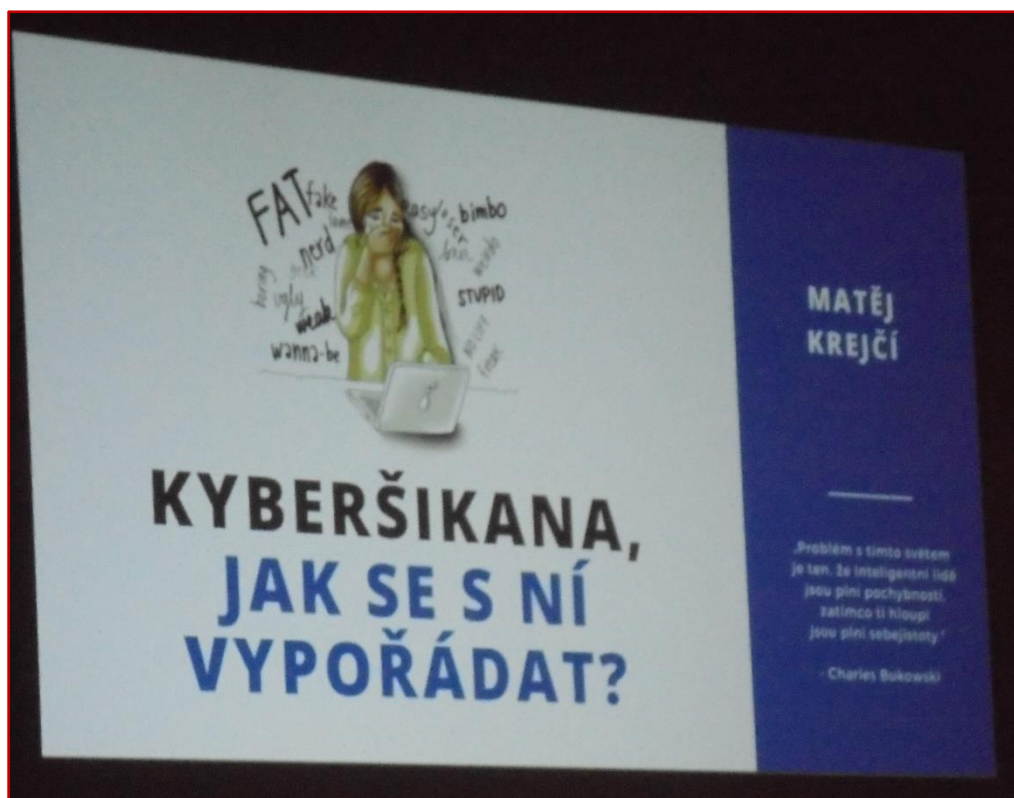
Přednáška se konala 22. března 2022 od osmi hodin. Poté, co jsme se usadili v hledišti břevlanského kina Koruna, nás vřele přivítal pan Matěj Krejčí, který celou přednášku vedl. Představil téma kyberšikany v úplně jiném světle. Jeho vystoupení doprovázela i hraná scénka s dobrovolníky, kdy byli dobrovolníci v roli agresora a pan přednášející v roli oběti. V prvním kole zvolil pan Matěj obrannou roli, kdy se snažil hrát ublíženého, při druhé scéně se tvářil, že ho útoky „agresorů“ nezajímají.

Ve videích, která byla součástí prezentace, byla popsána slepá důvěra některých uživatelů sociálních sítí a velmi snadné zneužití intimních fotek. V dalším videu byl popsán pojem „bystander“ neboli přihlížející. Taky zde byla zobrazena extrémní naivita a nebezpečí sdílení fotek a jejich umístění. Přednášející zdůraznil, kolik informací lze z jedné fotky vyčerpávat a jak velké nebezpečí to je. Internetoví predátoři či agresori jen vyčkávají na vhodnou chvíli a v momentě vjí úplně vše. Také je v těchto situacích ideální dvoufázové ověření na sociálních sítích.

Co nového jsem se naučila? Hlavně to, že je třeba víc opatrnosti, co se týče pohybu na sociálních platformách. V minulosti už jsem se setkala s hodně formami kyberšikany, takže jsem mnoho věcí věděla, ale sice jen přibýlo něco nového. Asi bych taky ráda podotkla, že se nevyplácí věřit úplně každému, protože naneštěstí existuje spousta „fake“ účtů, kde není snadné rozeznat identitu jejich uživatelů. Ovšem proti tomu majitelé sociálních sítí usilovně bojují, aby snížili jejich výskyt.

Na konci besedy jsem měla dotaz a pan Krejčí mi ho velice rád a otevřeně zodpověděl a k tomu doplnil ještě krátký příběh. V New Yorku byla jedna žena bodnuta neznámým útočником, který po provedení činu ihned utekl, protože bylo přítomno příliš mnoho lidí. Když však zjistil, že nikdo nereaguje, vrátil se a bodnutí zopakoval ještě třicetkrát. Všichni tyto lidé se tudíž ocitli v roli tzv. „bystanderů“.

Radka Hrabalová, PS2

VIDĚNO VE VIDA! SCIENCE CENTRU

Dne 27. dubna jsme spolu se třídami MM1, PS1 a PS2 byli na exkurzi ve VIDA! centru, kde byl pro nás připraven program. Sraz byl v 7:30 v Břeclavi, ale byla také možnost připojit se ke skupině v Brně, které jsem využil. Sešlo se nás opravdu hodně, mnohem více, než jsem čekal.

Každý z nás měl pracovní list s otázkami týkajícími se jednotlivých stanovišť a atrakcí. Nejvíce mi v hlavě utkvělo stanoviště haptické exponáty, zde bylo úkolem nahmatat objekt v boxu a tipnout si, co je uvnitř. Bohužel stanoviště, na které jsem se těšil nejvíce – měřící pevný stisk – nebylo vůbec v areálu, takže bohužel jsem nemohl zjistit sílu mého stisku. Mimo místa, která se nacházela v pracovním listu, mě zaujalo měření vertikálního skoku a jakožto bývalý basketbalista jsem zde strávil nejvíce času. Nejvíce se mi podařilo vyskočit 56 cm, s čímž jsem byl spokojen. Po čase jsme se šli do sálu, kde pro nás byl připraven

program s různými pokusy. V těchto pokusech nám byly vysvětleny všechny tři Newtonovy zákony, a to zákon setrvačnosti, zákon síly a zákon akce a reakce. Každý z nich byl předveden na několika pokusech. Příjemným bonusem byl také kvíz v aplikaci Kahoot, jehož otázky se týkaly právě prováděných pokusů. Sice výsledek můj a mojí spolupracovnice nebyl úplně ideální a nevím, zda se jím chci chlubit, nicméně byla to sranda a zároveň jsem si odnesl mnoho informací a vědomostí.

Po skončení programu jsme ještě chvíli bloudili po areálu a zkoušeli či vzdělávali se u stanovišť. Když se zavelelo k odchodu, vydali jsme se na zastávku tramvaje číslo 1 a dojeli na Hlavní nádraží, kde byl povolen rozchod. Já nasedl na šalinu a jel po užitečném a poučném dnu domů.

Tomáš Kubín, MM2

POSLEDNÍ ZVONĚNÍ MATURANTŮ

Psalo se datum 28. 4. 2022. V tento den jsem s radostí vstal z postele. Oblékl jsem se, sbalil si svačinu a pití a sprintoval k zastávce, poněvadž už měl každou chvíli přijet autobus.

Vystoupil jsem na náměstí v Břeclavi, kde kousek odsud sídlí má škola. Cestou mi kamarád říkal, že to bude super den, poněvadž se má před školou konat nějaká akce, ale zatím nebylo známo jaká. Trvalo nějakých patnáct až dvacet minut, než jsme dorazili ke škole. Přišlo mi to jako neobvykle dlouhá doba, protože v obchodě, který jsme po cestě navštívili, byly neuvěřitelně dlouhé fronty. U vchodu do budovy na nás ovšem čekalo nemilé, ačkoliv vtipné překvapení.

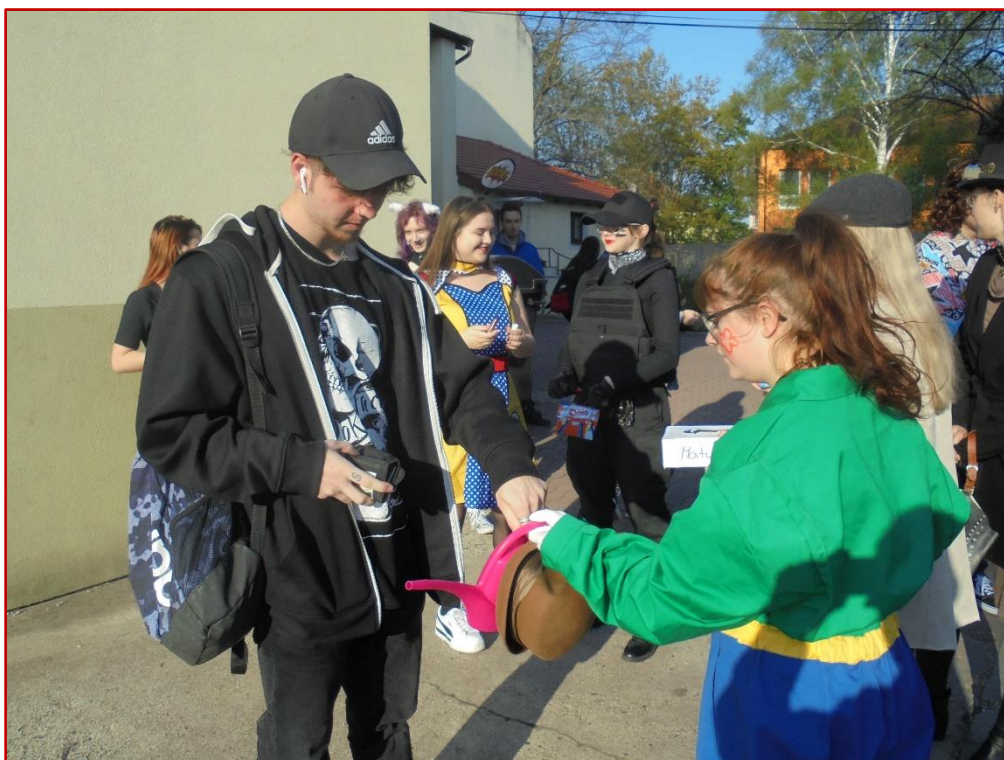
Pár metrů od vstupu na pozemek školy už čekali maturanti oblečení v různých kostýmech. Napadlo mě nějak tajně proklouznout dovnitř. Může se to zdát jednoduché, ale vážně není. Velmi ostražitě hlídali. Žádný student nesměl proniknout bez úhony. Za vstup vyžadovali peníze, a pokud jste je neměli, pomalovali nám obličej. Jelikož jsem neměl zrovna náladu, aby po mně někdo maloval, přispěl jsem do kasičky částkou padesát korun. To zabořelo nejen mě, leč i moji peněženku, ve které mi zbylo

prázdko. Poté mi hned uvolnili cestu a já běžel do třídy, abych nezmeškal první hodinu.

Jakmile zazvonil zvonek na přestávku, vyzval nás náš třídní učitel, abychom šli na školní dvůr. Nikdo netušil, co se má dít, tak jsme s mysteriálním pocitem přihlíželi a vyčkávali, co se stane. Viděli jsme, jak ze dveří vychází paní ředitelka. Všichni si mysleli, že se něco stalo. Rázem všechny hlasy utichly. Spadl mi kámen ze srdce, když mi docvaklo, že se jedná pouze o aukci, kterou nám nachystali žáci nejvyššího ročníku. Já osobně na nic nevsadil, neboť mi z rána nezůstala ani koruna. Nejednalo se o žádnou velkou věc, jenom se tam přihazovalo na různé výhody a předměty. Například záračně modrý elixír, za nějž můj spolužák Ondra zaplatil dvě stě korun. Celé to podnikl jen pro zjištění, že je to normální voda z kohoutku.

Avšak obecně se mi tento den moc líbil. Celý se mi zdál takový oddechový a příjemný. Ještě jednou bych rád všem poděkoval za uspořádání této události, která byla jistým způsobem odlehčením našeho studia.

Thomas Ferenčák, MM1

OTÁZKY PRO NIKOLU FURCHOVOU

Nikola Furchová, žákyně 1. ročníku oboru Praktická sestra, se od útlého věku věnuje lehké atletice, a to především běžeckým a chodeckým disciplínám. V sobotu 7. května t.r. se ve středočeských Milovicích zúčastnila závodu v chůzi na 10 km, což zvládla v čase 70:50 min. Tím vytvořila nový okresní rekord v uvedené disciplíně. I přes své časové vyčerpání si našla chvíli, aby odpověděla na několik otázek pro náš školní časopis.

- 1. Jak jste se dostala k atletice?**
Taťka mě vede od malička ke sportu. Právě on mě přihlásil do atletiky za Oslavany a jsem mu za to moc vděčná.
- 2. Za jaký klub závodíte v současnosti?**
Za TJ Lokomotiva Břeclav.
- 3. Kterým disciplínám se věnujete?**
Chůzi na 10 km, dále běhu na 800 a 1500 m, aktivně se také zapojuji do sprintu, konkrétně na 60, 150 a 200 m.
- 4. Ve které z nich se Vám daří nejlépe?**
Řekla bych, že v běhu na osmistovce.
- 5. Co je Vaším dosavadním největším úspěchem?**
Že jsem víckrát stála na stupních vítězů. A že jsme s týmem skončili druhí na Mistrovství Moravy a Slezska.
- 6. Kdo Vás v současné době trénuje a jak jste s jeho vedením spokojená?**
Bořivoj Lánský, se kterým jsem spokojená a jsem ráda, že mě trénuje, ačkoliv máme občas jiné názory, ale to ke sportu patří. A když občas jedu do Hustopečí, tam se mi věnují Zbyněk Háder a Michaela Houdková.
- 7. Jak často trénujete?**
Prakticky pořád. Většinou mám tréninky šest dní v týdnu, ale pořád cvičím nebo chodím běhat.
- 8. Co je pro Vás největší motivací?**
Být jednou tak dobrá, abych jela na olympijské hry.
- 9. Jak se Vám daří skloubit atletiku se školními povinnostmi?**
No, je to docela obtížné, protože dost často musím chodit ze školy dřív, abych stihla individuální trénink. A v podstatě já jsem buď ve škole, nebo na tréninku,

takže někdy tu školu malinko nestíhám, ale snažím se.

- 10. Kdo je Vaším největším vzorem?**
Norský mílař Jakob Ingebrigtsen a půlkařka Leona Mihalíková, která je mou kamarádkou.
- 11. Jaké jsou Vaše sportovní plány do budoucna?**
Makat, makat, makat a vyhrát republiku a případně se dostat dál.
- 12. Co byste chtěla vzkázat čtenářům našeho časopisu?**
Ať dělají, co je baví, a ať se nezdávají. Že za každou dřinou je vždycky velký úspěch, a proto se vyplatí tak moc na sobě pracovat.

Za rozhovor děkuje: M. Zachodil

*S trenérkou Michaelou Houdkovou
(foto archiv N. Furchové)*

ŠKOLNÍ KOLA PŘEDMĚTOVÝCH SOUTĚŽÍ

Fotografie: archiv školy

Soutěž v německém jazyce

Datum konání: 18. 11. 2021

1. místo: Eliška Sedlářová (MM4)
2. místo: Nela Zimová (MM4)
3. místo: Tomáš Úlehla (MM1)

Ekonomická olympiáda

Datum konání: 3. 12. 2021

1. místo: Ondřej Koštuřík (MM4)
2. místo: Tereza Kuřitková, Filip Halouzka (MM4)

Olympiáda v českém jazyce

Datum konání: 27. 1. 2022

1. místo: Karolína Bartošíková (MM1)
2. místo: Julie Janků (PS1)
3. místo: Julius Fabián Miadik (MM1)

Soutěž v anglickém jazyce

Datum konání: 17. 2. 2022

1. místo: Simona Bílková (MM4)
2. místo: Karolína Lachetová (PS1)
3. místo: Ondřej Hrnčiar (MM1)

Psychologická olympiáda

Termín konání: leden 2022

1. místo: Eliška Simerská (PS3)
2. místo: Tereza Hudecová (PS2)
3. místo: Petr Hrivňák, Tereza Schweitzerová (PS2)

Olympiáda ze somatologie

Datum konání: 25. 4. 2022

1. místo: Denis Tihlařík + Natálie Bartošová (PS1)
2. místo: Lucie Redková + Karolína Lachetová (PS1)

FIREMNÍ DNY VE VIDA! CENTRU

Dne 10. května jsme měli možnost spolu s některými žáky ze třídy MM1 navštívit VIDA! centrum a zúčastnit se tam firemního dne, na kterém nás doprovázela paní učitelka Trubačová.

Předešlý den jsme se domluvili, kdo pojedě z jaké stanice tak, abychom všichni nastoupili do stejného vlaku a společně se sešli na hlavním nádraží v Brně, poté jsme se všichni dopravili k výstavišti tramvají, kde jsme vystoupili a pěšky došli k VIDA! centru.

Když jsme tam dorazili, hned u vchodu paní učitelka Trubačová obdržela seznam našich jmen, k nimž byla přiřazena čísla, podle kterých jsme byli rozřazeni do jednotlivých týmů. Každý z nás dostal jiné číslo, což znamenalo, že budeme v jiných skupinkách se žáky z jiných škol.

V 9:00 dorazily všechny školy a program mohl začít. Jako první nás seznámili s tématem, představili nám mentory všech týmů a řekli, jak bude celý den probíhat. Poté odstartoval firemní den a týmy začaly pracovat na svých nápadech a prezentacích.

Ve 12:00 jsme dostali prostor na oběd a všichni se odebrali najíst. Poté jsme mohli dodělat poslední detaily na svých pracích a kolem 14:00 jsme je odevzdali a poté je odprezentovali.

Okolo 16:30 bylo zahájeno vyhlášení kategorií a naše dvě žákyně Lucie Osičková (MM2) a Karolína Bartošíková (MM1) byly součástí dvou vítězných týmů.

Holkám moc gratulujeme a děkujeme paní učitelce Trubačové za zkušenost.

A. Foretová, L. Létalová (MM2)

Foto: archiv školy

NEDEJ POKUŠENÍ ŠANCI

Dne 12. 5. 2022 jsme společně s třídami PS1, MM1 a MM2 vydali do kina Koruna na seminář s názvem Nedej pokušení šanci, který probíhal od 8:30 do 11:30.

Celý seminář uváděl zkušený moderátor, který studenty zapojoval do diskuze. Jako první přednášel psychoterapeut Ing. Radovan Voříšek ze sdružení Podané ruce. Říkal nám o různých drogách a jejich účincích i následcích po užívání těchto látek. Žáci si mohli vyzkoušet speciální brýle, které je přivedly do stavu, jako kdyby užívali danou drogu.

Také mluvil kriminalista kpt. Ing. Bc. Michal Hanuška, který na začátku zmínil, kdo všechno se podílí na organizování drogové trestné činnosti. Dozvěděli jsme se od něj například, že Češi jsou jedni z nejlepších ve vaření pervitinu, což občas nedopadne

dobře a že při neúspěšném vaření může jejich „dílo“ bouchnout a lidé mají popáleniny 2.-3. stupně. Jihomoravský kraj je také „nejbohatší“, co se týče marihuany, která se vyváží hlavně do Rakouska.

Dále hovořil preventista por. Ing. Bc. Miroslav Měchura, který nás obeznámil s nebezpečím užívání alkoholu za volantem. Pouštěl nám rovněž videa s danou tematikou.

Na závěr přišla paní Sylva, která se nám svěčila s její zkušeností s užíváním drog. Dostali jsme prostor na otázky a při odchodu z kina každý dostal náramek, na kterém bylo napsáno „Nedej drogám šanci“.

Tento seminář jsme si užili a naučili se něco nového.

A. Rusmanová, L. Osičková (MM2)

KVĚTINOVÝ DEN

Ve středu 11. května 2022 jsme se podíleli na události zvané Květinový den. Účastnili se jí moji spolužáci z prvních ročníků včetně mě. Co tato akce vlastně obnáší a čeho se týká? Roztřídili jsme se do skupinek a každá dvojice, trojice či čtveřice dostala své stanoviště. Ráno jsme přišli do třídy a učitelé každé skupince rozdali žlutá trička, malou tašku, jež sloužila jako pokladnička, a žluté umělé kytičky, které si lidé mohli připínat kamkoliv na oblečení a ke každé dostali letáček, kde bylo napsáno, co vlastně tato akce znamená. Tato sbírka se konala proto, abychom vybrali co nejvíce peněz pro léčbu osob, které bojují s rakovinou.

Jakmile jsme vše obdrželi, tak jsme se všichni vydali k našemu „rajónu“. Já a další dvě kamarádky jsme měly přiděleno místo u brčlavského gymnázia. Když jsme tam přišly, nejprve jsme se styděly komunikovat s lidmi a ptát se jich, zda by nechtěli přispět alespoň dvacet korun na léčbu proti rakovině, ale po chvíli jsme si řekly, že to vlastně nic není, a tak jsme začaly.

Lidé byli moc hodní, ale samozřejmě se našly i jisté osoby, které byly nepříjemné a přispět nechtěly. Jedna kytička stála dvacet korun, ale lidé byli tak hodní, že nám přispívali i třeba třicet nebo padesát korun, ale objevili se dokonce takoví, kteří dali i stokorunu. Slyšely jsme však také bohužel dost smutných příběhů, protože nám darovali i lidé, kteří mají sami rakovinu anebo ji má někdo z jejich blízkých. Asi po hodině, co jsme vybíraly peníze, k nám došel i policista a ptal se nás, co děláme, co je to za akci, na které jsme škoale atd. Dokonce po nás chtěl i občanské průkazy, aby si nás ověřil, zda ty peníze nevybíráme jen pro sebe. Poté zjistil, že je vše v pořádku, a my jsme mohly peníze vybírat dál.

Této akce jsem se zúčastnila velice ráda. Překvapilo mě, kolik hodných lidí na světě existuje, ale také i to, že rakovinu má opravdu hodně lidí. Doufám, že peníze lidem, co s touto ohavnou nemocí bojují, pomohou a že se vyléčí.

Jana Ovesná, MM1

ZE STUŽKOVACÍCH VEČÍRKŮ

Stužkování žáků maturitních ročníků proběhlo kvůli nestabilní epidemiologické situaci ve dvou etapách. Už 5. listopadu loňského roku převzali ve školních prostorách stužky a šerpy studenti třídy MM4. Naopak děvčata z PS4 si musela téměř půl roku počkat. Jejich dekorování proběhlo až 18. března 2022 v kostické restauraci Sportklub. V obou termínech byli na akcích přítomni i rodiče žáků a další hosté. (-mz-)

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

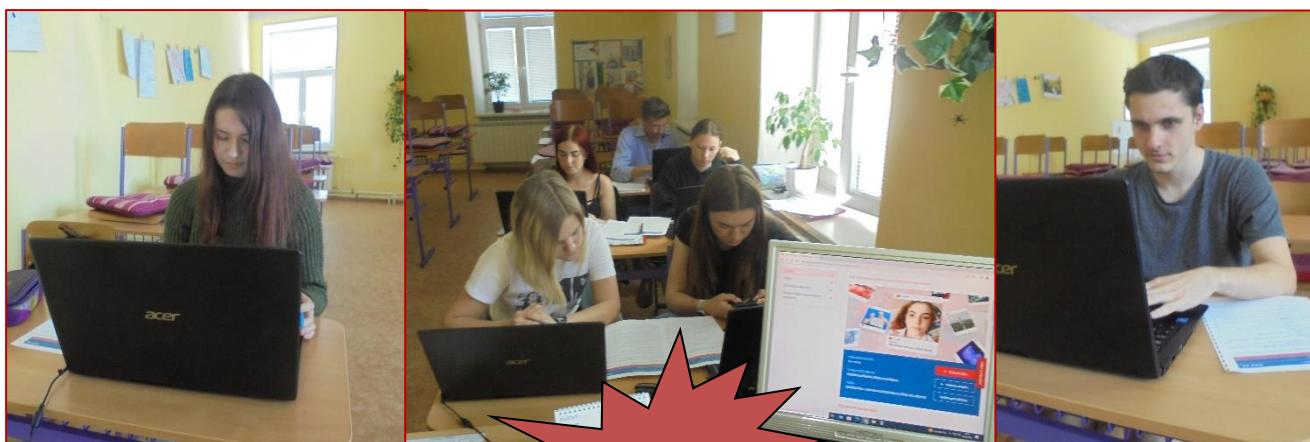
Školní časopis

Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2021/2022)

Adéla Foretová
Tomáš Kubín
Leona Létalová
Lucie Osičková
Adriana Rusmanová
Denisa Sedláková
Vladimír Schejbal

MM2

FOTO: M. Zachodil (*není-li uvedeno jinak*)

Slovácká 1a, 690 02 Břeclav

www.mzbv.cz

ssoss.breclav@post.cz

Partnerská škola JA Czech